

20 Декември
1929 г.

ПОТОЧЕ

Исторически
Автоматичен
Вестник за Децата

Цена 3 лв.

Одобрен от Министерството на народните просвещения съ закон № 5395 от 22 декември 1927 год.

Издание на Д. ПРОВАДАЛЕВЪ & ТОДОРОВЪ, София, „Стефан Караджа“, № 10

ДЪДО КОЛЕДА

Кой е този, що повдига
Този весел шум навън?
Дъдо Коледа пристига,
Чуйте радостния звън!

Презъ гори, поля, чукари
Ей го весел и благата,
Той дошелъ е съ чудни дари
За децата въ Божии свѣтъ.

А следъ Коледара стари,
Със разгупани сърдца
Го догоняват коледари —
Рожкъ весели деца.

Който рано отъ васъ стани,
Рано още отъ зори —
Дъдо Коледа съ аркагани
Щедро ще го надаря.

Трѣло Никитовъ

Г. С. РАКОВСКИ

ПОЕТЪ, историкъ, ученъ, вестникаръ, борецъ за свободата на България — всичко това е било събрано въ голѣния родолюбивъ Георги Стойковъ Раковски.

Съ какво му се е занимавалъ Раковски — и съ перо и съ пушка. Раковски — за да бъде полезенъ на народа си, разпаленъ отъ свѣта работа. Той е писалъ статии, научни съчинения за историята и езика на българския, издавалъ е вестници и списания; организиравалъ е чети за освобождението на България; съставилъ е сѣмъ въ Балкана жето акадѣмичъ. За него всичко е било възможно, всичко е било нужно, сѣга само народътъ да се просвѣти, издигне и отплати тежкия си робски.

Раковски е роденъ въ Кочевъ на 1821 година. Баща му се казвалъ Стойно, майна му Меда. Истинското, кръщено име на Раковски е Сава. Промѣнилъ си името на Георги Македонъ, когато, 20-годишенъ, избѣгалъ отъ училището въ Цариградъ. Отъ сега нататъжъ той се казвалъ и подписвалъ Сава Стойковъ Раковски. Корвалъ е и живѣлъ въ резни държави: Румѣния, Австрия, Сърбия, Гърция, Франция. Знаелъ е много яки и стари езици. Това му помогнало да напие своите научни съчинения. Преследванъ постоянно, затварянъ въ тѣмнизи, избѣгвалъ на два пъти смъртната прекаралъ буреи, неспокоенъ животъ, Раковски, такъ неспокойна пламнѣща глава, скоропостижно заботилъ отъ туберкулоза и на 8 сренъ 9 октомври 1867 година починалъ.

Първото печатно произведение на Раковски е отъ 1856 год. Името на тая книга е „Предвѣстникъ горкогата пѣлника“. Въ 1854 година е написана една поема, която напечатана чакъ въ 1857 год. Поемата „Горки пѣлникъ“ е единъ поемъ къмъ робитъ — българи да се освободятъ и прославятъ хрибритъ народни казати.

Освенъ тия поетични съчинения, Раковски е написалъ и много научни съчинения за произхода и историята на българския народъ и езикъ. Издавалъ е и вестникъ „Дунаски лебедъ“ (печатанъ въ австрийския градъ Нема Салъ въ 1860 год.), „Бждрисностъ“ въ 1864 год., сп. „Българска старина“ въ 1864 год. въ Букурещъ.

Трѣба да забележимъ, че Раковски не е истински български патриотъ. Неговиятъ езикъ се отличава много отъ езика на Караѣлова, Ботева и др. тогавашни и послѣдни български поети и писатели. Езикътъ на Раковски е билингвизмъ отъ черноморско-славянски и юнобългарски. Затова съчиненията му се четатъ малко днесъ. Но на времето си тѣ изиграли своята голѣма роля: посочили на новиятъ дѣленъ пътъ и събудили въ освобождението и просватата на българския народъ.

Никола Никитовъ